

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 10100 af 20/10/2020 (Gældende)

Elafgift, Forbruger af elektricitet, Levering af kulde

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 20-0495858

Elafgift, Forbruger af elektricitet, Levering af kulde

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger kunne opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet, som var anvendt til drift af pumper og ventilationsanlæg hos en kunde, i det omfang spørger havde driftsansvaret. Ligeledes kunne skatterådet bekræfte, at spørger kunne opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet anvendt til et affugtningsanlæg hos en kunde, i det omfang spørger havde driftsansvaret.

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger kunne opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet, som var anvendt til drift af kølemaskiner til levering af kulde til en kunde, hvor kunden nyttiggør kulden via eget kølesystem.

20. oktober 2020 - SKM2021. 235. SR

Spørgsmål

1. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at selskabet kan opnå fuld afgiftsgodtgørelse (procesgodtgørelse) af elforbruget til drift af pumper og ventilationsanlæg hos en kunde, i det omfang selskabet har driftsansvaret som beskrevet, og udstyret bliver stillet til spørgers rådighed?
2. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at selskabet kan opnå fuld afgiftsgodtgørelse (procesgodtgørelse) af elforbruget til drift af kølemaskiner, hvor kulden leveres til kunde, i det omfang selskabet har driftsansvaret som beskrevet, og kølemaskinerne bliver stillet til spørgers rådighed?
3. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at selskabet kan opnå fuld afgiftsgodtgørelse (procesgodtgørelse) af elforbruget til drift af et affugtningsanlæg til affugtning af luften hos en kunde, i det omfang selskabet har driftsansvaret som beskrevet, og anlægget bliver stillet til spørgers rådighed?

Svar

1. Ja
2. Nej
3. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger har en virksomhed, som gennemgår virksomheders energiforbrugende udstyr og forbruget af energi med henblik på at analysere processen for at optimere kvalitet, energiforbrug, produktionshastighed, omstillingshastighed, emissioner m.m.

Processerne modelleres og sammenholdes med målinger og registreringer. Nuværende og fremtidig produktion inkluderes i løsningen.

Medarbejdere på alle niveauer inddrages for at belyse hele processen og dens faldgruber.

Samarbejde I

Ved samarbejdet med kunder understøtter spørger alle faserne ved optimering af kundetilfredshed, komfort, indeklima og energiforbrug.

Som led i optimeringen af processerne for kunderne påtænker spørger at indgå aftaler med kunderne om overtagelse af driftsansvaret af ventilationsanlæg og pumper m.v.

Som led i driftsaftalen overtager spørger også det økonomiske ansvar for driften, herunder for udgifter til forbruget af elektricitet i de pågældende anlæg. Ansvaret omfatter også udskiftning af defekte komponenter m.v.

I det omfang udskiftning af komponenter medfører en varig energibesparelse, hvor tilbagebetalingstiden for investeringen overstiger den resterende aftaleperiode, vil spørger være berettiget til en forholdsmæssig refusion af udgifterne.

Overvågning af udstyret omfattet af aftalen foregår gennem fjernkontrol. I tilfælde af driftsforstyrrelser vil en medarbejder fra spørger med dags varsel kunne møde op og afhjælpe problemerne. I det omfang at der måtte være behov for at inddrage kundens personale i forbindelse med driftsforstyrrelsen, vil kunden fakturere spørger for denne assistance.

Betalingen for varetagelse af driftsansvaret aftales som en fast pris pr. måned, der som udgangspunkt er uafhængig af det faktiske elforbrug. Såfremt prisen på elektricitet afviger mere end +/- 5% i forhold til den pris, der ligger til grund for driftsaftalen, kan selskabet eller kunden dog kræve økonomisk kompensation.

Beregning af vederlaget vil tage udgangspunkt i en fast elpris med tillæg af afgifter og moms samt et fast dækningsbidrag pr. kWh. Endvidere beregnes et tillæg for det eksisterende anlægs virkningsgrad, hvorved en samlet pris pr. kWh forventet elforbrug fremkommer.

Det samlede vederlag beregnes så på grundlag af det forventede elforbrug opgjort på grundlag af det målte tryk (engangsmåling) og det løbende målte flow (leveringsenhed).

Det fremgår af driftsaftalen, at kunden betaler for det leverede flow opgjort i m³/s ved en given trykstigning.

Vederlaget er således udtryk for den el-omkostning inkl. dækningsbidrag, som spørger afholder ved uændret elpris og virkningsgrad på anlægget.

Elprisen ændrer sig imidlertid løbende, og spørger har således den fulde økonomisk risiko ved udsving i priserne med op til 5%.

Endvidere indebærer forretningsmodellen, at spørger gennem justeringer og nyinvesteringer har mulighed for at øge anlæggets virkningsgrad, hvorefter spørger kan opnå besparelser, fordi det faktiske elforbrug pr. leveringsenhed falder. Tilsvarende kan virkningsgraden og dermed el-omkostningen pr. leveringsenhed stige, hvis anlægget ikke vedligeholdes.

Samarbejde II

Spørger påtænker at indgå en tilsvarende aftale med kunder om drift af kølemaskiner og affugtningsanlæg.

Spørger leverer ikke køling direkte til forbrug hos kunden, men leverer køling til kundens eget kølesystem, hvorefter kunden via sit eget kølesystem nyttiggør kølingen.

Temperaturen i kundens lokaler i forbindelse med affugtningen af luften sænkes ikke, idet luften genopvarmes til samme niveau ved hjælp af fx naturgas.

Aftalerne indgås på samme vilkår som aftalerne for Samarbejde I. Spørger indgår aftaler for de enkelte anlæg (kølemaskiner og affugtningsanlæg), hvor der kan opgøres en leveringsenhed baseret på tryk

og/eller flow, og hvor spørger kan optimere driften. Endvidere kan driftsaftalerne kombineres med vedligeholdelsesaftaler, der omfatter andet udstyr end det nævnte anlæg.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1: Ja.

Lovgivning

Det fremgår af elafgiftslovens § 11, stk. 1, at:

"Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, (...)"

Relevante afgørelser

Skatterådet har i 2015 i et bindende afgiftssvar (SKM2015. 271. SR) til en virksomhed, der har indgået en drifts- og vedligeholdelsesaftale med et selskab (OPS-selskab), bekræftet, at virksomheden/spørger er berettiget til godtgørelse for elektricitet anvendt til procesformål i en svømmehal, på nær elektricitet udtaget i stikkontakter, samt delvis godtgørelsesberettiget for forbruget i saunaen og dampbadet.

OPS-selskabet var ifølge en OPS-kontrakt med en kommune ansvarlig for opførsel, drift og vedligeholdelse af en svømmehal. Svømmehallen tilbød en række forskellige bassiner til sine gæster. Der fandtes sportsbassin, træningsbassin, småbørnsbassin og varmtvandsbassin.

Derudover var der en vandruksjebane med landing i eget bassin, en sauna og et dampbad.

Spørger leverede drift, vedligeholdelse og energiforsyning af svømmehallen til OPS-selskabet på de vilkår, som var aftalt mellem OPS-selskabet og kommunen.

OPS-selskabets ansvar i driftsfasen var følgende:

- a) Løbende drift og vedligeholdelse af bygningen, svømmehallen og grunden (både indvendigt og udvendigt, herunder vedligeholdelse af bygningsdele, installationer og inventar samt udskiftninger/fornyelser heraf).
- b) Løbende levering af serviceydelser i form af forsyninger med vand, varme, el og renovation, foreståelse af bygningsdrift, herunder ansættelse af eventuelt driftspersonale, anskaffelse af nødvendige materialer, værktøj og maskiner, servicelederfunktion, sikkerhed og brandslukning, adgangskontrol og vagt.
- c) Renhold/rengøring af bygningen og svømmehallen, indvendigt og udvendigt, samt af grunden.

Med hensyn til økonomien fremgik det, at OPS-leverandøren løbende fik betaling for forsyning efter budgetteret forbrug af el, vand og varme til de af kommunen udmeldte enhedspriser.

For så vidt angik regulering af betaling af el blev der sondret mellem elforbrug, der vedrørte bygningens og svømmehallens drift, og elforbrug, der vedrørte udtag fra stikkontakter, hvor kommunen bar omkostningerne for forbruget fra stikkontakter.

Med hensyn til forbruget af bl.a. elektricitet var det aftalt, at afvigelser i forbrug, i forhold til det i den finansielle tilbudsmodel angivne, på mere end +/- 5 % for enten bygningen eller svømmehallen, kunne reguleres af kommunen og OPS-selskabet.

I forhold til det personale, der naturligt var knyttet til svømmehallen, blev ansættelserne fordelt på følgende måde:

- Spørger
 - Teknisk driftspersonale.
 - Teknikere til vedligeholdelse af teknisk inventar og bygninger på svømmehallen.
 - Rengøringspersonale.
- Kommunen
 - Personale til administration og salg af billetter m.v.
 - Livreddere og andet personale i svømmehallens åbningstid.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, er det en forudsætning for afgiftsgodtgørelsen, at elektriciteten forbruges af virksomheden selv.

Spørger driver ventilationsanlæg og pumper m.v. på vegne af deres kunde for egen regning og risiko, da kunden ved eventuelle funktionsmangler i driften vil kunne opnå en økonomisk kompensation, ligesom spørger betaler for elforbruget, og en eventuel prisforhøjelse på elektricitet vil øge spørgers omkostninger.

Da det er spørger, der driver ventilationsanlæg og pumper m.v. og bærer den økonomiske risiko herved, og da det er spørger, der "tænder og slukker" for ventilationsanlæg og pumper m.v. på vegne af kunden, er spørger også den endelige forbruger af elektriciteten.

Spørger opfylder således betingelserne for at få godtgørelse af energiafgifter.

Efter spørgers opfattelse svarer den aftale, der danner grundlag for den påtænkte disposition, i store træk til aftalen mellem OPS-selskabet og virksomheden/spørger i den omtalte afgørelse.

Efter spørgers opfattelse er der primært forskel i omfanget af drift og vedligeholdelsen, idet den for den påtænkte disposition kun omfatter udvalgt udstyr, mens drifts- og vedligeholdelsesaftalen i afgørelsen omfatter både bygninger og udstyr. Endvidere omfatter den påtænkte disposition ikke daglig rengøring.

Endelig vil spørger som led i den påtænkte disposition ikke have fastansat personale hos kunden, men vil efter behov kunne sende driftspersonel med dags varsel samt købe assistance hos kunden, i det omfang eget driftspersonel ikke er tilstrækkeligt.

Efter spørgers opfattelse opfylder spørger alligevel alle betingelser for at opnå afgiftsgodtgørelse, da spørger har det fulde drifts- og vedligeholdelsesansvar for det udvalgte udstyr, der er omfattet af driftsaftalen. Endvidere er udstyret omfattet af drifts- og vedligeholdelsesansvar ikke omfattet af behovet for daglig rengøring, men skal kun rengøres i forbindelse med de periodiske eftersyn foretaget af spørger.

Endelig kan det efter spørgers opfattelse ikke være en forudsætning for spørgers afgiftsgodtgørelse, at spørger har fastansat driftspersonel hos kunden. Derimod må det tillægges afgørende betydning, at spørger afholder alle omkostninger i forbindelse med drift og vedligeholdelse, herunder driftsforstyrrelser. Da spørger er den faktiske forbruger af elektriciteten, bør spørger følgelig have godtgørelse for elektricitet forbrugt til procesformål hos kunden.

Spørgsmål 2 og 3: Ja

Kølemaskinen til fremstilling af vandbaseret kulde kan efter vores opfattelse kun være omfattet af procesreglerne, idet maskinen ikke anvendes til køling af luft, men af vand.

Affugtning gennemføres af produktionsmæssige hensyn hos kunden. Endvidere sænkes temperaturen i luften ikke, men luften genopvarmes til samme niveau ved hjælp af fx naturgas, hvorfor der kun kan være tale om teknisk køling i forbindelse med luftbehandling og ikke komfortkøling.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger kan opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet, for elektricitet anvendt til drift af pumper og ventilationsanlæg hos en kunde, i det omfang at spørger har driftsansvaret som beskrevet, og udstyret bliver stillet til spørgers rådighed.

Begrundelse

Spørger påtænker at indgå aftaler med kunder om overtagelse af driftsansvaret for ventilationsanlæg og pumper m.v. Anlæg og pumper m.v. ejes af kunden, men stilles til spørgers rådighed.

Der skal betales afgift af den elektricitet, der forbruges her i landet, jf. elafgiftslovens § 1. Momsregistrerede virksomheder kan efter elafgiftslovens § 11 opnå hel eller delvis tilbagebetaling af elafgift, som er forbrugt i virksomheden. Elektricitet indkøbt med henblik på videresalg, anses ikke som forbrugt af virksomheden.

Momsregistrerede virksomheder kan få godtgørelse af den fulde elafgift bortset fra 0,4 øre/kWh for elektricitet, som virksomheden har forbrugt til proces, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1 og § 11 c.

Skattestyrelsen lægger til grund, at spørger har fradragsret for den indgående moms af købet af elektricitet, der anvendes til ventilation og til pumper m.v., samt at elforbruget er målt på særskilt måler og faktureret til spørger.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørger kan anses som forbruger af elektriciteten anvendt til ventilation og drift af pumper m.v., samt at elektriciteten er anvendt til proces, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Skattestyrelsen har lagt vægt på, at som led i driftsaftalen overtager spørger det økonomiske ansvar for driften og vedligeholdelse, herunder for udgifter til forbruget af elektricitet i de pågældende anlæg. Betalingen for varetagelsen af driften af pumper og ventilation vil ske efter det leverede flow. Prisen pr. flowenhed, fx m³/s er bl.a. fastsat ud fra forventet virkningsgrad for anlægget, en forventet pris på elektricitet og et ønsket dækningsbidrag. Skattestyrelsen har også lagt vægt på, at hvis spørger optimerer anlægget, opnår spørger en reduktion af sine løbende omkostninger, ved at virkningsgraden øges. Tilsvarende ved manglende vedligeholdelse vil spørger få øget sine løbende omkostninger og herved få reduceret sin fortjeneste.

Se også SKM2005. 394. HR, hvor en kommune havde overdraget sit vejbelysningsanlæg til et af kommunen ejet selskab, der havde videreoverdraget anlægget til et datterselskab. Sidstnævnte selskab skulle herefter drive og vedligeholde vejbelysningen i kommunen mod betaling.

Højesteret udtalte, at det følger af den dagældende elafgiftslovs § 11, stk. 1, nr. 1, at virksomheder kan få delvist tilbagebetalt elafgift af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet. Højesteret fandt, at der ikke i bestemmelsernes ordlyd, forarbejder eller formål er holdepunkter for at begrænse retten til tilbagebetaling til elforbrug, der foregår som led i en særligt kvalificeret produktionsproces. Ved produktion af belysning anvendes elektricitet, der forbruges som led i produktionen, og sådant elforbrug kan berettige til tilbagebetaling af elafgift i medfør af de nævnte bestemmelser, såfremt de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Højesteret lagde til grund, at selskabet efter aftale med kommunen leverede vejbelysning til kommunen under forbrug af elektricitet på virksomhedens eget anlæg, og under disse

omstændigheder måtte den elektricitet, som selskabet anvendte ved driften af vejbelysningsanlægget, anses for en af virksomheden forbrugt afgiftspligtig elektricitet.

Det bemærkes, at elafgiftslovens § 11, stk. 2, på baggrund af SKM2005. 394. HR er ændret, således at tilbagebetalingen af elafgiften efter § 11, stk. 1, ikke finder sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter momsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort. En tilsvarende regel findes imidlertid ikke for elektricitet vedrørende levering af ventilation eller drift af pumper m.v.

Det er forudsat, at der i forbindelse med driften ikke indgår et elforbrug til varmepumper, som fx er indbygget i ventilationsanlægget, eller til opvarmning af vand i pumpeanlægget.

Spørger kan således efter Skattestyrelsens opfattelse få procesgodtgørelse af elafgiften efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, sammenholdt med § 11 c.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at spørger kan opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet, for elektricitet anvendt til drift af kølemaskiner til frysning hos en kunde, i det omfang spørger har driftsansvaret som beskrevet, og køleanlægget bliver stillet til spørgers rådighed.

Begrundelse

Spørger påtænker at indgå aftale med en kunde om overtagelse af driftsansvaret for kølemaskiner til frysning. Kølemaskinen ejes af kunden, og stilles til spørgers rådighed.

Der skal betales afgift af den elektricitet, der forbruges her i landet, jf. elafgiftslovens § 1. Momsregistrerede virksomheder kan efter elafgiftslovens § 11 opnå hel eller delvis tilbagebetaling af elafgift, som er forbrugt i virksomheden. Elektricitet indkøbt med henblik på videresalg anses ikke som forbrugt af virksomheden.

Skattestyrelsen lægger til grund, at spørger har fradragsret for den indgående moms af købet af elektricitet, der anvendes i kølemaskinerne, samt at elforbruget er målt på særskilt måler og faktureret til spørger.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørger kan anses som forbruger af elektriciteten anvendt i kølemaskinerne.

Skattestyrelsen har lagt vægt på, at som led i driftsaftalen overtager spørger det økonomiske ansvar for driften og vedligeholdelse, herunder for udgifter til forbruget af elektricitet i kølemaskinen. Betalingen for varetagelsen af driften vil ske efter det leverede flow. Prisen pr. flowenhed er bl.a. fastsat ud fra forventet virkningsgrad for anlægget, en forventet pris på elektricitet og et ønsket dækningsbidrag.

Skattestyrelsen har også lagt vægt på, at hvis spørger optimerer anlægget, opnår spørger en reduktion af sine løbende omkostninger, ved at virkningsgraden øges. Tilsvarende ved manglende vedligeholdelse vil spørger få øget sine løbende omkostninger og herved få reduceret sin fortjeneste.

Se også SKM2005. 394. HR, hvor en kommune havde overdraget sit vejbelysningsanlæg til et af kommunen ejet selskab, der havde videreoverdraget anlægget til et datterselskab. Sidstnævnte selskab skulle herefter drive og vedligeholde vejbelysningen i kommunen mod betaling.

Højesteret udtalte, at det følger af den dagældende elafgiftslovs § 11, stk. 1, nr. 1, at virksomheder kan få delvist tilbagebetalt elafgift af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet. Højesteret fandt, at der ikke i bestemmelseernes ordlyd, forarbejder eller formål er holdepunkter for at begrænse retten til tilbagebetaling til elforbrug, der foregår som led i en særligt kvalificeret produktionsproces. Ved produktion af belysning anvendes elektricitet, der forbruges som led i produktionen, og sådant elforbrug kan berettige til tilbagebetaling af elafgift i medfør af de nævnte bestemmelser, såfremt de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Højesteret lagde til grund, at selskabet efter aftale med kommunen leverede vejbelysning til kommunen under forbrug af elektricitet på virksomhedens eget anlæg, og under disse omstændigheder måtte den elektricitet, som selskabet anvendte ved driften af vejbelysningsanlægget, anses for en af virksomheden forbrugt afgiftspligtig elektricitet.

Det bemærkes, at elafgiftslovens § 11, stk. 2, på baggrund af SKM2005. 394. HR, er ændret, således at tilbagebetalingen af elafgiften efter § 11, stk. 1 ikke finder sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter momsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort. En tilsvarende regel findes imidlertid ikke for elektricitet vedrørende levering af kulde.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørger forbruger elektriciteten med henblik på at levere kulde til sine kunder.

Da kølemaskinerne bliver anvendt til køling, hvorfra spørger leverer kulde til kundernes egne kølesystemer, hvorefter kunderne via egne kølesystemer nyttiggør kulden i kundens virksomhed, og afregningen sker med udgangspunkt i det leverede flow, er der efter Skattestyrelsens vurdering tale om levering af kulde.

Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetaling af den fulde elafgift bortset fra 0,4 øre/kWh for elektricitet, som virksomheden har forbrugt, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1 og § 11 c. Der gives dog ikke tilbagebetaling af den fulde afgift bortset fra 0,4 øre/kWh af elektricitet, der er anvendt til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 3. og 7. pkt. Spørger er således efter lovens ordlyd afskåret for procesgodtgørelse for elektricitet, som er anvendt til fremstilling af kulde, hvor kulden leveres fra spørger.

Elektricitet anvendt til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden, godtgøres ned til satsen for elektricitet anvendt til rumvarme, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt.

Spørger kan således efter Skattestyrelsens opfattelse ikke få godtgørelse af elafgiften efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 3. og 7. pkt.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Nej".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at spørger kan opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet for elektricitet anvendt til drift af et affugtningsanlæg hos en kunde, i det omfang spørger har driftsansvaret som beskrevet, og udstyret bliver stillet til spørgers rådighed.

Begrundelse

Spørger påtænker at indgå aftale med en kunde om overtagelse af driftsansvaret for driften af et affugtningsanlæg.

Der skal betales afgift af den elektricitet, der forbruges her i landet, jf. elafgiftslovens § 1. Momsregistrerede virksomheder kan efter elafgiftslovens § 11 opnå hel eller delvis tilbagebetaling af elafgift, som er forbrugt i virksomheden. Elektricitet indkøbt med henblik på videresalg, anses ikke som forbrugt af virksomheden.

Skattestyrelsen lægger til grund, at spørger har fradragsret for den indgående moms af købet af elektricitet, der anvendes i affugtningsanlægget, samt at elforbruget er målt på særskilt måler og faktureret til spørger.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørger kan anses som forbruger af elektriciteten anvendt i affugtningsanlægget. Se begrundelsen foran vedrørende spørgsmål 2.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørger kan få godtgørelse af afgiften for elektricitet anvendt i affugteren efter elafgiftslovens § 11, stk. 1 og § 11 c (procesgodtgørelse).

Det er lagt til grund, at anlæggets formål er affugtning af luften af produktionsmæssige hensyn hos kunden, at afkølingen sker for, at vanddampen i luften kan kondensere, samt at luften efterfølgende opvarmes, fx ved naturgas, inden at luften returneres.

Det er forudsat, at der i forbindelse med driften af affugtningsanlægget ikke indgår et elforbrug til opvarmning af luften.

Spørger kan således efter Skattestyrelsens opfattelse få godtgørelse af elafgiften efter elafgiftslovens § 11, stk. 1 sammenholdt med § 11 c.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstillinger og begrundelser.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Elafgiftslovens § 1

"Efter bestemmelserne i denne lov svares en afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet."

Elafgiftslovens § 11, stk. 1 og 2

"§ 11 Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1. af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling,

2. af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er særskilt leveret til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
3. af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3. Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter momsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort."

Elafgiftslovens § 11 c, stk. 1

"Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, dog med undtagelse af tilbagebetaling, der ydes efter § 11, stk. 3, 7. pkt."

Praksis

SKM2005. 394. HR

Sagen drejede sig om, hvorvidt et selskab, der drev og vedligeholdte vejbelysningen for en kommune, var berettiget til afgiftsgodtgørelse for elektricitet, der var indkøbt af selskabet til brug for driften af vejbelysningen. Landsretten havde fundet, at selskabet ikke var berettiget til afgiftsgodtgørelse under henvisning til, at selskabets indkøb og anvendelse af elektricitet til vejbelysningsanlægget ikke kunne sidestilles med en produktionsproces som forudsat i elektricitetsafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, idet kommunens borgere måtte anses for de egentlige forbrugere af elektriciteten. Højesteret kunne ikke tiltræde landsrettens afgørelse, men fandt derimod, at der ikke var grundlag for at afvige fra elafgiftslovens udgangspunkt om godtgørelse af elafgift - ej heller på grundlag af, at kommunen efter offentligretlige regler var vejmyndighed.

Højesteret fandt, at der ikke i bestemmelsernes ordlyd, forarbejder eller formål var holdepunkter for at begrænse retten til tilbagebetaling til elforbrug, der foregår som led i en særligt kvalificeret produktionsproces. Ved produktion af belysning anvendes elektricitet, der forbruges som led i produktionen, og sådant elforbrug kunne berettige til tilbagebetaling af elafgift i medfør af de nævnte bestemmelser, såfremt de øvrige betingelser herfor var opfyldt. Højesteret lagde til grund, at selskabet efter aftale med kommunen leverede vejbelysning til kommunen under forbrug af elektricitet på virksomhedens eget anlæg, og under disse omstændigheder måtte den elektricitet, som selskabet anvendte ved driften af vejbelysningsanlægget, anses for en af virksomheden forbrugt afgiftspligtig elektricitet.

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Se spørgsmål 1.

Elafgiftslovens § 11, stk. 3

"(...) (3.pkt.):)Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. (...) (7. pkt.):) For afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i 1., 3. eller 4. pkt., ydes dog tilbagebetaling af afgift nævnt i § 6, stk. 1, 2. pkt., nedsat med satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2. (...)"

Praksis

Se spørgsmål 1.

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Se spørgsmål 1 og 2.

Praksis

Se spørgsmål 1.